

**НАЈУБАВАТА ЖЕНА
ВО
ГРАДОТ**

Наслов на оригиналот
The Most Beautiful Woman in Town and Other Stories
Charles Bukowski

Copyright © Charles Bukowski, 1967, 1968, 1969, 1970,
1972, 1983, 2008

Translation Copyright © за македонското издание, Икона 2009

Превод од англиски: Александар Вучевски

Лектура: Никола Мадешовски

Графичка подготовка: Икона ИК

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека „Св. Климент Охридски“, Скопје

821.111(73)-32

БУКОВСКИ, Чарлс
Најубавата жена во градот и други раскази / Чарлс Буковски ;
превод од англиски Александар Вучевски. - Скопје :
Икона, 2009. - 220 стр. ; 21 см

Наслов на оригиналот: The most beautiful woman in town and other
stories / Charles Bukowski

ISBN 978-9989-168-89-5
I. Bukowski, Charles види Буковски, Чарлс

COBISS.MK-ID 78781194

ЧАРЛС БУКОВСКИ

**НАЈУБАВАТА ЖЕНА
ВО
ГРАДОТ**

И ДРУГИ РАСКАЗИ

СОДРЖИНА

НАЈУБАВАТА ЖЕНА ВО ГРАДОТ / 7
КИД СТАРДАСТ НА СТЕК / 16
ЖИВОТ ВО ТЕКСАШКИ БОРДЕЛ / 24
МАШИНА ЗА ЕБЕЊЕ / 36
МАШИНА ЗА ЦЕДЕЊЕ НА КАРАКТЕРОТ / 51
ТРИ ЖЕНИ / 65
ТРИ КОКОШКИ / 76
ДВАНАЕСЕТ ЛЕТАЧКИ МАЈМУНИ КОИ НЕ МОЖАТ ПРОПИСНО ДА СЕ СПАРАТ / 89
ДВАЕСЕТ И ПЕТ КЛОШАРИ ВО ПАРТАЛИ / 97
РАЃАЊЕТО, ЖИВОТОТ И СМРТТА НА ЕДЕН АНДЕРГРАУНД ВЕСНИК / 109
ЖИВОТ И СМРТ ВО МИЛОСРДНИОТ БОЛНИЧИ ОДДЕЛ / 137
ДЕНОТ КОГА ЗБОРУВАВМЕ ЗА ЏЕЈМС ТУРБЕР / 149
СИТЕ ГОЛЕМИ ПИСАТЕЛИ / 160
ИЗЕБАНАТА СИРЕНА ОД ВЕНИС, КАЛИФОРНИЈА / 170
ПРОБЛЕМИ СО АКУМУЛАТОРОТ / 180
МОНСТРУМОТ / 187
УБИСТВОТО НА РАМОН ВАСКЕЗ / 195
КАФЕАНСКИ ОРТАК / 209
БЕЛАТА БРАДА / 219
БЕЛА ПИЧКА / 227

НАЈУБАВАТА ЖЕНА ВО ГРАДОТ

Кес беше најмалата и најубавата од петте сестри. Кес беше најубавата девојка во градот. Половина Индијанка со витко, чудно и змијовидно тело и со очи кои му прилегаа на жешкото тело. Кес беше жив оган. Таа беше како дух заробен во облик што не може да го издржи. Нејзината коса беше црна и долга и свилена и вретенеста како и нејзиното тело. Нејзиниот дух беше, или многу јак, или многу слаб. За Кес немаше средина. Некои велеа дека е луда. Глупавите велеа така. Глупавите никогаш нема да ја разберат Кес. На мажите таа едноставно им беше секс машина и не им беше гајле дали беше луда или не. И Кес, танцуваше и флертуваше, ги бакнуваше мажите, но освен во еден или два случаи, кога ќе дојдеше време да легнеш со Кес, таа некако се извлекуваше, ги прелажуваше мажите.

Нејзините сестри ја обвинуваа дека ја злоупотребува својата убавина, дека не го користи својот ум доволно, но Кес имаше и ум и дух; таа црташе, таа танцуваше, таа пееше, таа правеше фигури од глина, а кога луѓето беа повредени, било во душата било во телото, Кес чувствуваше длабоко жалење за нив. Нејзиниот ум беше едно-

ставно различен; нејзиниот ум едноставно не беше практичен. Нејзините сестри ѝ беа љубоморни бидејќи таа ги привлекуваше нивните мажи, и тие беа лути бидејќи чувствуваа дека таа не ги искористува докрај. Таа имаше навика да биде љубезна со грдите; таканаречените симпатични мажи ја лутеа – „Немаат јајца“, велеше таа, „не се привлечни. Се шлепаат со нивните перфектни мали ушни школи и нивните добро обликувани носови... Само надворешност без душа...“. Таа имаше природа која се граничеше со лудило; таа имаше природа која некои ја нарекуваа лудило.

Нејзиниот татко умрел од пиене, а нејзината мајка избегала оставајќи ги девојчињата сами. Девојчињата отишле кај роднини кои ги сместиле во манастир. Манастирот бил несреќно место, повеќе за Кес отколку за сестрите. Девојките ѝ биле љубоморни на Кес, и Кес се тепала со повеќето од нив. Таа имаше лузни од сечило по целата нејзина лева рака, од самоодбрана во две тепачки. Исто така, имаше и една трајна лузна преку левиот образ, но наместо да ѝ ја намалува, лузната како да ѝ ја истакнуваше убавината.

Ја запознав во барот Вест Енд неколку вечери по нејзиното пуштање од манастирот. Бидејќи беше најмлада, таа беше последна пуштена оттаму. Таа едноставно влезе и седна до мене. Јас веројатно бев најгрдиот човек во градот, и ова имаше некаква врска со тоа.

„Пијалок?“, прашав.

„Се разбира, зошто да не?“

Претпоставувам дека немаше ништо невообичаено во нашиот разговор таа вечер, тоа беше чувството кое Кес го зрачеше. Таа ме избра мене и тоа беше тоа. Без притисок. Таа уживаше во своите пијалоци и испи многу. Таа не изгледаше дека е доволно возрасна, но сепак ја служеа.

Можеби имаше лажна лична карта, не знам. Како и да е, секогаш кога ќе се вратеше од тоалетот и ќе седнеше до мене, јас чувствував некаква гордост. Таа не беше само најубавата жена во градот туку и една од најубавите кои некогаш сум ги видел. Ѐ ја ставив раката на половината и ја бакнав еднаш.

„Дали мислиш дека сум убава?“, праша таа.

„Да, се разбира, но има и уште нешто... има нешто повеќе од твојот изглед..“.

„Луѓето секогаш ме обвинуваат дека сум убава. Дали навистина мислиш дека сум убава?“

„Убава не е соодветен збор, не те опишува баш најдобро“.

Кес брцна во нејзината чантичка. Помислив дека по-сегна по шамивчето. Таа извади долга игла за коса. Пред да успеам да ја сопрам, таа си ја забодде иглата за коса от-страна во носот, веднаш над носните шуплини. Се ужас-нав и се згрозив.

Таа гледаше во мене и се смееше, „Дали сега мислиш дека сум убава? Што мислиш сега, човече?“

Ја извлеков иглата за коса и р го запирав крварењето со моето шамивче. Неколкумина, вклучувајќи го и бар-менот, го видеоа ова. Барменот дојде:

„Види“, р рече тој на Кес, „уште една ваква глупост и ќе леташ. Не ни треба овде твоето драматизирање“.

„Еј, еби се човече!“, рече таа.

„Подобро држи ја мирна“, ми рече барменот мене.

„Ќе биде добра“, реков.

„Ова е мој нос“, рече Кес, „Можам да правам што са-кам со мојот нос“.

„Не“, реков, „мене ме боли“.

„Мислиш, тебе те боли кога јас си бодам игла во мојот нос?“

„Да, ме боли. Сериозен сум“.

„Во ред, нема веќе да правам така. Развесели се“.

Таа ме бакна, смешкајќи се низ бакнежот и држејќи го шамивчето на својот нос. После фајронтот отидовме во мојот стан. Јас имав малку пиво и ние седевме и разговаравме. Токму тогаш ја добив перцепцијата за неа како личност полна со љубезност и грижа. Таа се даваше себеси без да знае. Во исто време таа ќе здивеше и ќе станеше нејасна. Будалче. Прекрасно бадалче со душа. Веројатно некој маж, или нешто, ќе ја уништи засекогаш. Се надевав дека тоа нема да бидам јас.

Си легнавме во креветот и откако го изгаснав светлото Кес ме праша, „Кога сакаш да се плеснеме? Сега или утре наутро?“

„Наутро“, реков и го свртев грбот.

Утредента станав, направив кафе и ѝ го однесов во кревет.

Таа се насмеа. „Ти си првиот маж што сум го запознала, а да не сака да се плеснеме уште првата вечер“.

„Океј е“, реков, „не мора воопшто да го правиме тоа“.

„Не, почекај, сакам сега. Само малку да се освежам“.

Кес отиде во бањата. Набргу излезе, изгледаше прекрасно, нејзината долга црна коса сјаеше, нејзините очи и усни сјаеја, таа сјаеше... Таа тивко си го изложи телото, како нешто добро. Таа влезе под чаршафот.

„Ајде љубовџијо“.

Почнав.

Таа бакнуваше со предавање но без брзање. Ги пуштив рацете да се движат по нејзиното тело, низ нејзината коса. Ѐ се качив. Беше жешка и тесна. Почнав да влегувам полека, сакајќи да направам да трае подолго. Нејзините очи гледаа директно во моите.

„Како се викаш?“ прашав.

„Што има тоа врска да му се сневиди?“ праша таа.

Јас се насмеав и продолжив. Потоа таа се облече и јас ја одвезов назад до барот но тешко можев да ја заборавам. Јас не работев и спиев до два, потоа станував и читав весници. Бев во кадата кога таа влезе со еден голем лист од бегонија.

„Знаев дека ќе бидеш во када,“ рече таа, „затоа ти донесов нешто за да си го покриеш, момче од природа“.

Таа ми го фрли листот од бегонија во кадата.

„Како знаеше дека ќе бидам во кадата?“

„Знаев“.

Речиси секој ден Кес доаѓаше кога јас бев во кадата. Времето беше различно но таа ретко промашуваше, и носеше лист од бегонија. И потоа водевме љубов.

Една или две ноќи таа ми се јави и јас морав да ја видам од затвор заради пијанство и тепачки.

„Тие копилиња,“ зборуваше таа, „само поради тоа што ќе те честат неколку пијалоци мислат дека можат да те легнат“.

„Кога веќе еднаш ќе го прифатиш пијалокот самата си создаваш проблеми“.

„Мислев дека се заинтересирани за мене, не само за моето тело“.

„Јас се интересирам за тебе и за твоето тело. Иако се сомневам дека повеќето мажи можат да видат нешто повеќе од твоето тело“.

Го напуштив градот на 6 месеци, се клошарев наоколу, се вратив. Никогаш не ја заборавав Кес, но имавме некаква кавга и почувствував дека треба да продолжам понатаму, и кога се вратив си мислев дека веќе си отишла, но седев во барот Вест Енд околу 30 минути кога таа влезе и седна до мене.

„Па, копиле едно, гледам си се вратил“.

Ќ порачав пијалок. Потоа ја погледнав. Таа на себе имаше фустан кој ѝ го покриваше вратот. Никогаш порано ја немав видено така облечена. И под двете очи имаше забодени две игли со стаклена глава. Сè што се гледаше беа стаклените глави на иглите, но иглите беа забодени во нејзиното лице.

„Оди во бестрага, сè уште пробувај да си ја уништиш убавината, а?“

„Не, таква е модата, будало“.

„Ти си луда“.

„Ми недостигаше,“ рече таа.

„Имаш ли некој друг?“

„Не, немам никој друг. Само тебе. Но се курвам. За десет долари. Ама за тебе ќе биде џабе“.

„Извади ги иглите“.

„Не, таква е модата“.

„Ме прават многу несреќен“.

„Сигурен си?“

„Сигурен сум да му се невиди“.

Кес полека ги извади иглите и си ги стави со чантата.

„Зошто си ја уништуваш убавината?“ ја прашав. „Зошто едноставно не живееш со неа?“

„Бидејќи луѓето мислат дека тоа е сè што имам. Убавината е ништо, убавината нема да остане. Не знаеш колку си среќен што си грд, бидејќи ако луѓето те сакаат тоа е поради нешто друго“.

„Океј,“ реков, „среќен сум“.

„Не мислам дека си грд. Луѓето мислат дека си грд. Ти имаш фасцинантно лице“.

„Фала ти“.

Се напивме уште по една“.

„Што правиш?“ праша таа.

„Ништо. Не ми оди. Немам никаков интерес“.